

O KOBLÍŽKOVĚ

https://www.hrajeme-si.cz/72-tm_large_default/tematicky-obraz-vypravej-pohadku-o-koblizkovi.jpg

raskras-ka.com

<https://i.pinimg.com/564x/3d/b9/58/3db95858594d55c666e1d53b3dc54583.jpg>

O koblížkovi (upraveno M.Novákovou)

Publikováno [19. 5. 2019](#) od autora: [Katka](#) / [0 komentářů](#) 3 min. čtení

Žili kdysi v malé chaloupce, na kraji vsi, až u lesa, dědeček a babička. Jednou ráno dostal dědeček chuť na koblihy. A tak šel za babičkou a poprosil ji: „Babičko, prosím tě, usmaž mi dnes k snídani koblížek. Dostal jsem na něj velikou chuť.” A babička se dala do přípravy koblížka.

Vzala trochu mouky, trochu smetánky, vajíčko a cukr, udělala těsto a na másle koblížek usmažila. Pak ho položila na okno, aby vychladl. Jenže koblížek byl neposedá. Chvilí kouká nalevo, chvilí napravo, támhle vidí louku a tam ves, tam je cesta, za ní les. Hop! A už se po té cestě kutálel pryč. Kutálel se kolem té louky, až do lesa.

A potkal zajíce: „Koblížku, koblížku, já tě sním!” Povídá zajíc a už se olizuje.

„Nejez mě, zajíčku, zazpívám ti písničku.” Zajíc nastražil uši a koblížek se dal do zpěvu:

„Já jsem koblížek,
z mouky dělaný,
smetanou mísený,
na másle smažený,
na okně chlazený.
Dědovi jsem utekl,
babičce jsem utekl,
a tobě, zajíčku,
uteču taky!”

A kutálel se, až se za ním prášilo. Než se zajíček vzpamatoval, byl už koblížek pryč.

Kutálel se dál a potkal šedého vlka. Vlk byl stále hladový, jako každý správný vlk, a tak zastoupil koblížkovi cestu a povídá:

„Koblížku, koblížku, já tě sním!” A cenil zuby.

„Nejez mě, vlku, zazpívám ti písničku.” Vlk zavřel tlamu a koblížek se dal do zpěvu:

„Já jsem koblížek,
z mouky dělaný,
smetanou mísený,
na másle smažený,
na okně chlazený.
Dědovi jsem utekl,
babičce jsem utekl,
zajíčkovi jsem utekl,
a tobě, vlku,
uteču taky!”

Kutálel se dál a potkal medvěda huňáče. Medvěd rád sladké a tak se zálibně díval na koblížka a povídá:

„Koblížku, koblížku, já tě sním!” A už natahoval tlapy.

„Nejez mě, medvěde, zazpívám ti písničku.” Medvěd se posadil a koblížek se dal do zpěvu:

„Já jsem koblížek,
z mouky dělaný,
smetanou mísený,
na másle smažený,
na okně chlazený.
Dědovi jsem utekl,
babičce jsem utekl,
zajíčkovi jsem utekl,
vlkovi jsem utekl,
a tobě, medvěde,
uteču taky!”

Kutálel se dál a potkal lišku chytračku. A ta k němu hned utíkala: „Vítám tě, koblížku! Jak jsi hezoučký, kulat’oučký, červeňoučký!”

A koblížek se začervenal ještě víc a byl rád, že ho liška pochválila, a hned spustil svoji písničku:

„Já jsem koblížek,
z mouky dělaný,
smetanou mísený,

na másle smažený,
na okně chlazený.
Dědovi jsem utekl,
babičce jsem utekl,
zajíčkovi jsem utekl,
vlkovi jsem utekl,
medvědovi jsem utekl,
a tobě, liško,
teprve uteču!”

„To je ale krásná písnička,” povídala liška a naklonila se ke koblížkovi, „ale já už jsem moc stará a nějak špatně slyším. Vyskoč, posaď se mi na čumák a zazpívej ji ještě jednou a hlasitěji.”

Koblížek byl ještě radši. „Líbím se jí já a líbí se jí i má písnička,” říkal si v duchu. Vyhoupl se lišce na čumák a zazpíval:

„Já jsem koblížek,
z mouky...”

A liška udělala ham a snědla ho. Ta si ale pochutnala!